

[Gerda Møller.]

som også siger, at denne skala ikke er anvendelig ved den nye folkeskolelov.

Nu kan det konservative folkeparti jo være ligeglad med det, for vi er ikke gået ind for den nye folkeskolelov, men vi ved jo også, at der i folketinget ikke er flertal for den nye adgang til gymnasiet, som også er en følge af den nye folkeskolelov. Jeg tror ligesom hr. Erhard Jakobsen, at der nok skal dukke flere forhold op, hvor venstre og kristeligt folkeparti vil hævde, at det ikke var med de intentioner, de gik ind i folkeskoleforliget.

Når så dertil næstformanden i Københavns Lærerforening i midten af marts taler om det kaos, som vi kender fra skolens hverdag — og det er sagt i relation til alt det nye, som den kommende folkeskolelov indfører — kan jeg endnu en gang beklage, at det ikke lykkedes os at få venstre og kristeligt folkeparti til at følge vor linje, for så havde vi ikke stået med den folkeskolelov, som vi står med fra 1. august 1976.

Svend Haugaard (RV):

Jeg synes, det er en meget uheldig form, venstre anvender ved, at man er med til at igangsætte et udvalgsarbejde, og inden dette udvalgsarbejde er gjort færdigt, binder man sig til at tage stilling på forhånd. Jeg synes, det er uheldigt for det femkantede forlig på skoleområdet, uheldigt for det politiske samarbejde og uheldigt for en god arbejds-gang.

Jeg beklager, at man ikke fra venstres side er parat til at ændre den første linje, som jeg antydede det før, med hensyn til 13-skalaen. Men når man ikke vil det, må vi stemme imod fru Tove Nielsens dagsordensforslag. Vi kan derimod stemme for hr. Maigaards dagsordensforslag, hvis det kommer til afstemning. Det er jo en direkte afskrift af den betænkning fra folkeskoleloven, som vi stadig væk vedkender os.

Maigaard (SF):

Jeg synes, det er en interessant islat, der er kommet i debatten derved, at Danmarks Lærerforenings ledelse i går har udtalt sig om, at det er umuligt at bruge 13-skalaen i forbindelse med den nye folkeskolelov. Jeg vil derfor gerne bede hr. Chr. Christensen og

fru Tove Nielsen om at kommentere Danmarks Lærerforenings henvendelse.

Jeg synes i øvrigt, at hr. Chr. Christensen har vist en ærlig talt rørende interesse for mit politiske velbefindende ved at tilbyde mig, at forliget kunne opretholdes ved, at karakteren 0,0 gik ud af 13-skalaen. Så var der sket en forenkling. Jeg skal sige til hr. Chr. Christensen, at hvis ikke der kan laves andet, så synes jeg faktisk, vi skulle beholde den skala, vi har. Det er for lidt at lave så meget rabalder om. Jeg skal minde hr. Chr. Christensen — og jeg skal gøre det i anledning af hans generøse tilbud — om, at man ude på den egn i Jylland, hvor hr. Chr. Christensen er valgt, har et ordsprog om de mennesker, der kan sælge trepattede køer i Herrens navn.

Så synes jeg, at det, der står tilbage, er to politiske spørgsmål. Det ene er: står venstre ved den tekst, der blev vedtaget, dengang vi lavede folkeskoleloven? Står kristeligt folkeparti ved den tekst, der blev lavet i betænkningen, dengang vi vedtog folkeskoleloven? Hvis venstre gør det, hvis kristeligt folkeparti gør det, så må man kunne stemme for det dagsordensforslag, jeg har stillet, og jeg beder derfor fru Tove Nielsen og hr. Chr. Christensen om fra denne talerstol at forklare, om man kan acceptere dette dagsordensforslag eller man ikke kan det. Det er jo en skoledebat, en pædagogisk debat, vi er i, så jeg lover, at repetitionen skal blive brugt igen og igen, indtil vi får konstateret, om man kan stole på venstre og på kristeligt folkeparti i forligsspørgsmål.

Og så til sidst det, der er afgørende. Det er, at venstre nu for første gang har optrådt som talsmænd for fremskridtspartiet, idet man har stillet et dagsordensforslag også på fremskridtspartiets vegne. Det var sådan i går, at forligspartierne skulle have møde, det var aftalt, men venstre ville hellere forhandle med fremskridtspartiet, end man ville tale med de folk, man havde aftalt skolelov med. Det er nyt. Fremskridtspartiet kan være glad og tilfreds. Det nye er, at venstre nu taler på fremskridtspartiets vegne, at de er kommet ind i varmen, og hvad værre er: det er sket i en skolesag. Jeg synes, det skal slås fast både af hensyn til den almindelige politiske debat og af hensyn til skoledebatten, at venstre nu går arm i arm